

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl soudkyně Mgr. Lenkou Piknovou ve věci

nezletilého: **M** **Z**, narozený **[REDACTED]**
trvale bytem **[REDACTED]**
zastoupený kolizním opatrovníkem **statutárním městem Kladno**
sídlem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno

syna rodičů: **G** **Z**, narozená **[REDACTED]**
bytem **[REDACTED]**
zastoupená **JUDr. Jiřinou Házovou**, advokátkou
sídlem náměstí Starosty Pavla 14, Kladno

T **Z**, narozený **[REDACTED]**
bytem **[REDACTED]**
zastoupený **JUDr. Vojtěchem Veverkou**, advokátem
sídlem Hajnova 40, Kladno

o úpravě poměrů

takto:

- I. Nezletilý **M** **Z**, narozený **[REDACTED]**, se pro dobu před a po rozvodu manželství rodičů svěřuje do střídavé péče rodičů tak, že v každém lichém týdnu kalendářního roku bude od neděle od 17.00 hodin do následující neděle do 17.00 hodin v péči otce, a v každém sudém týdnu kalendářního roku bude od neděle od 17.00 hodin do následující neděle do 17.00 hodin v péči matky, přičemž rodiče jsou povinni si nezletilého vzájemně předat vždy v místě bydliště toho z rodičů, jehož péče právě končí.

Shodu s prvopisem potvrzuje **[REDACTED]**

- II. Počínaje právní mocí tohoto rozsudku je otec povinen platit na výživu nezletilého M[REDACTED] částkou 1 500 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilého.
- III. Počínaje právní mocí rozsudku o rozvodu manželství rodičů je otec povinen platit na výživu nezletilého M[REDACTED] částkou 1 500 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilého.
- IV. Počínaje právní mocí tohoto rozsudku je matka povinna platit na výživu nezletilého M[REDACTED] částkou 1 500 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilého.
- V. Počínaje právní mocí rozsudku o rozvodu manželství rodičů je matka povinna platit na výživu nezletilého M[REDACTED] částkou 1 500 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilého.
- VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Matka G[REDACTED] Z[REDACTED] podala k zdejšímu soudu návrh na úpravu poměrů nezletilého syna M[REDACTED] Z[REDACTED] tak, aby byl nezletilý svěřen do její péče a otec byl povinen platit na výživu nezletilého částkou, jejíž výši ponechala na úvaze soudu.
2. Otec T[REDACTED] Z[REDACTED] následně podal vlastní návrh tak, aby byl nezletilý svěřen do střídavé péče obou rodičů se střídáním po týdnech, přičemž na výživu nezletilého by byl každý z rodičů povinen platit částkou 2 000 Kč měsíčně.
3. Opatrovník nezletilého navrhl, aby byl nezletilý svěřen do střídavé péče rodičů, pokud bude v pořádku komunikace mezi rodiči.
4. Vzhledem k věku nezletilého nebylo jeho stanovisko ohledně úpravy poměrů zjišťováno výsledkem bez přítomnosti rodičů.
5. Soud v rámci ústního jednání k věci vyslechl oba rodiče nezletilého.
6. Z výpovědi matky soud zjistil, že bydlí v samostatné jednotce v domě své matky, které za to platí 5 000 Kč měsíčně včetně energií. Žije sama, s domácností jí nikdo finančně nepomáhá a žádné další děti nemá. Příjem matky představuje 27 až 28 000 Kč měsíčně, z čehož hradí své léky v částce 2 000 Kč měsíčně. Nezletilého si s otcem střídají po týdnech, ale nefunguje to, protože při předávání nezletilý pláče. Je tam více problémů, například nezletilý plakal, že mu otec řekl, že ho nemá ráda, že ukradla pomůcky do kuchyně nebo že k ní nechce dávat nezletilému jeho hračky. Otec však odmítl, že by o ní nezletilému říkal negativní věci. Matka i otec mají každý jiný způsob výchovy, takže první tři dny po návratu nezletilý křičí, bouchá dveřmi a snadno se naštvě, což odpovídá chování otce. Poté ale naběhne na režim matky a všechno je v pořádku, v neděli se na otce těší. Matka doufala, že budou schopni se s otcem

domluvit, ale nefunguje to, nekomunikují spolu. Když žádala otce, aby jí přispěl na nové boty pro nezletilého, řekl jí, že nic nezaplatí, že má nezletilý staré boty po neteri. Původní představa matky byla, že se budou po týdnech střídat v původním bydlišti, s tím ale otec nesouhlasil. O výlučnou péči usiluje z toho důvodu, aby měl nezletilý domov a pravidelný režim. I když je nyní vždy týden v péči otce, netráví s ním nezletilý dost času, protože ho hlídá někdo jiný. Matce nevyhovuje ani předávání v 18.00 hodin, protože pak už musí jít nezletilý hned spát.

7. Z výpovědi otce bylo soudem zjištěno, že jeho obvyklý příjem je 17 až 18 000 Kč měsíčně ze zaměstnání a také 8 až 9 000 Kč měsíčně z pronajatého bytu. Navíc má sice od září 2020 příjem z dalšího pronajatého bytu ve výši 20 000 Kč, měsíčně, ten však obratem přeposílá svému otci. Žije ve svém rodinném domě, kde měsíčně platí 4 000 Kč na energie, dále měsíčně hradí 3 000 Kč za pojištění rodiny a 11 000 Kč za hypotéku na chatu, která je ještě na 30 let. Je ochotný se podílet na nákladech mateřské školy, které nyní platí matka. Střídavá péče původně fungovala tak, že měla matka nezletilého navíc jeden den ze středy na čtvrtek. Matce to však nevyhovovalo a sama to ukončila. S hlídáním nezletilého mu pomáhá jeho matka, sestra a také kamarádka, protože jsou momentálně zavřené školky. Pokud není v práci, tráví s nezletilým 99 % svého času. Nezletilý při předávání brečí proto, že má doma stejně staré kamarády a nechce se mu od nich odejít. Otec ho však již od rána připravuje na to, že si pro něj matka přijde. Nijak nezletilého proti matce neočkuje. Boty nezletilému koupil a měl za to, že by si je měli střídat, neviděl důvod pro to, aby se kupovaly další. Domluva s matkou vážne, nekomunikuje s ním a na jeho zprávy nereaguje. Otec by nic nenamítal, pokud by se čas předání posunul na 16 nebo 17 hodin. Souhlasí s tím, že nezletilý potřebuje řád, a také ho vede k samostatnosti.
8. Kromě těchto výpovědí soud provedl v řízení také dokazování níže uvedenými listinami, z nichž vzal za prokázané následující skutečnosti.
9. Z rodného listu nezletilého soud zjistil, že se M. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] narodil dne [REDAKCE], přičemž jeho rodiči jsou G. [REDAKCE] a T. [REDAKCE] Z. [REDAKCE]
10. Z oddacího listu bylo prokázáno, že manželství rodičů bylo uzavřeno dne [REDAKCE] před Městským úřadem Libušín.
11. Z potvrzení zaměstnavatelů rodičů soud zjistil, že průměrná měsíční mzda, za období ledna až března 2021, činila u matky 24 158 Kč a za období od října 2020 do března 2021 u otce 14 274 Kč.
12. Z daňového přiznání rodičů soud zjistil, že úhrn příjmů od všech zaměstnavatelů činil pro rok 2020 u matky 114 259 Kč, a u otce pro rok 2019 částku 194 871 Kč, s vyměřenou daní ve výši 2 760 Kč.
13. Podle § 906 odstavce 1 občanského zákoníku, má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, soud nejprve určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte; s tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí

jen tehdy, vyžaduje-li to zájem dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům.

14. Podle § 907 odstavce 1 občanského zákoníku soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může svěřit dítě i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili.
15. Podle § 910 odstavce 1 občanského zákoníku mají předci a potomci mají vzájemnou vyživovací povinnost. Podle odstavce 2 téhož ustanovení vyživovací povinnost rodičů vůči dítěti předchází vyživovací povinnosti prarodičů a dalších předků vůči dítěti.
16. Podle § 913 odstavce 1 občanského zákoníku jsou pro určení rozsahu výživného rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Podle odstavce 2 téhož ustanovení při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
17. Podle § 915 občanského zákoníku má být životní úroveň dítěte zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
18. Po zhodnocení shora provedeného dokazování soud uzavřel, že je na místě, aby nezletilý i nadále zůstal ve střídavé péči svých rodičů, která již fakticky probíhá, neboť na tento model si od doby rozchodu svých rodičů musel již nutně navyknout, přičemž nebylo zjištěno, že by mu tento způsob péče zásadním způsobem nevyhovoval či ho dokonce poškozoval. Na tomto místě lze konstatovat, že střídavá péče představuje pro dítě určitou zátěž, a není proto nijak neobvyklé, že při předávání dítě pláče. Toto negativum je však převáženo benefity v podobě trávení času s oběma rodiči a také participací na jejich rodinném životě. Ve snaze k předcházení jakýchkoliv negativních dopadů na nezletilého je tak zásadním úkolem rodičů, aby svého syna pozitivně motivovali, o druhém rodiči hovořili kladně a pokusili se nezletilému přechodu z jedné domácnosti do druhé usnadnit. Rodiče musí mít na mysli, že opačným chováním by neubližovali druhému rodiči, ale především by, možná dokonce s trvalými následky, narušovali psychiku nezletilého. Soud si je vědom toho, že mezi rodiči jsou napjaté vztahy, a také přetrvávající partnerské problémy, které občas zastiňují jejich, nyní prvotní, roli – být dobrým otcem a dobrou matkou svému synovi. Přesto soud shledal, že rodiče mají snahu dělat pro nezletilého to nejlepší, a jsou schopni dojít alespoň částečného kompromisu a v péči o něj se střídat. Z tohoto důvodu soud nepřistoupil k direktivnímu nařízení rodinné terapie, i s přihlédnutím k tomu, že oba rodiče deklarovali svou snahu o komunikaci s druhým rodičem. Soud však očekává, a rodiče k tomu tímto důrazně nabádá, že sami vyhledají odbornou pomoc mediátora a pokusí se narovnat své vztahy, neboť pouze rodiče, kteří spolu dokáží bez větších problémů vycházet, jsou těmi nejlepšími rodiči pro své dítě. V této souvislosti si je třeba uvědomit, že rodiče představují vzory chování a jednání v mezilidských vztazích, které bude nezletilý ve svém životě následovat. Verbální agresivita či dokonce fyzické násilí v žádném případě nejsou přijatelné a soud předpokládá, že ani sami

rodiče nechtějí, aby se jejich syn do budoucna ve svých vlastních vztazích uchýloval k podobným praktikám. Co se týče matčiny důvodů pro nesouhlas se střídavou péčí, soud je neshledal dostatečnými, neboť pouhá skutečnost, že má otec jiný výchovný styl než matka, nemůže odůvodnit její výlučnou péči o nezletilého. Zde je opět dán prostor pro obnovení komunikace mezi rodiči a vyjasnění si, jakým způsobem budou nadále nezletilého vychovávat, respektive jakého člověka z něj chtějí vychovat. Otcí však nelze zazlívat, pokud v době pracovního vytížení svěří nezletilého na hlídání příbuzným, když se mu jinak v době volna plně věnuje. Závěrem je třeba uvést, že konstantní judikatura jasně hovoří o tom, že je nejlepším zájmem dítěte, aby bylo především v péči obou rodičů, a pokud jsou splněny veškeré zákonné podmínky (tedy oba rodiče jsou stejnou měrou schopni a ochotni pečovat o zdraví dětí a o jejich tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj a kdy tyto děti mají k oběma rodičům stejně hluboký citový vztah), tak je svěření dětí do střídavé péče pravidlem, nikoliv výjimkou. Ze všech těchto důvodů proto soud přistoupil k svěření nezletilého do střídavé péče, a to v týdenních cyklech. Ohledně hodiny předání nezletilého vzal soud do úvahy skutečnost, že se jedná o čtyřleté dítě a jako adekvátní se tak pro předání jeví pátá hodina odpolední. Soud však na tomto místě upozorňuje, že není vůbec vyloučeno, aby se rodiče sami dohodli na případných odlišnostech v péči, typicky v případě onemocnění nezletilého či při jiných výjimečných událostech, vždy však pouze na základě vzájemné dohody. Počátek vyživovací povinnosti byl stanoven ode dne právní moci tohoto rozsudku, neboť oba rodiče v současné době sami platí své náklady na střídavou péči o nezletilého a také výše výživného byla pro oba stanovena ve stejné výši. Ostatně ani jeden z rodičů dřívější datum stanovení výživného nepožadoval. Co se týče výživného, přihlédl soud k tomu, že oba rodiče jsou zaměstnaní, kdy příjem otce je oproti příjmu matky zvýšen o další příjmy z nájmu. Ty jsou však kompenzovány hrazením společné hypotéky a také tím, že v rámci vypořádací dohody otec svůj příjem z nájmu ve výši 20 000 Kč měsíčně odevzdává svému otcí. Soud má proto za to, že jako spravedlivé a odpovídající možnostem, schopnostem a majetkovým poměrům každého z rodičů, a zároveň respektující odůvodněné potřeby nezletilého, je výživné ve výši 1 500 Kč měsíčně pro každého z rodičů.

19. Vzhledem k výše uvedenému proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích prvním až pátém tohoto rozsudku.
20. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních, když u žádného z účastníků nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **patnácti dnů** ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním, do výše 50 000 Kč, a to i opakovaně.

Je-li to účelné, může soud nařídít tomu, kdo neplní dobrovolně rozhodnutí, první setkání s mediátorem v rozsahu tří hodin, stanovit plán navykacího režimu, nařídít vykonávat styk pod

dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí, nebo nařídít setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

Zůstane-li shora uvedený postup bezvýsledný, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze se jejího uspokojení domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo v exekučním řízení.

Kladno 23. dubna 2021

Mgr. Lenka Píknová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

